

Potopa

Sekvoj

Povodně z hor prý přicházejí k jaru, z hor vysokých, přes tvou stráň.

Jaký že proud to vyryl ostrou spáru na tvou dlaň.

Peřeje hlásí nejnovější zprávu, co věru stojí za poslech.

Že zestárla jsi a že nejsi v právu - nemáš břeh.

Už zase pádí voda po kamení. Ptáš se jí marně: "Nač ten spěch?"

Ta neporadí, pro tu nutné není mít svůj břeh.

Sníh právě taje. A je zablácená. Neprýští z ráje, pánbůh chraň.

Ta řeka tvá je, lásko, i ta cena - tvá je daň.

Cynický úsměv ti na rameno klepá. Cítíš, jak zkřehlou má dlaň.

Za to žes byla a nebyla dost slepá, to je daň.

Lásko, poražená svojí vlastní zbraní, pýchou nestrážená, myslí na pokání.

Lásko odvážená pouhé víry váhou, Lásko poražená vlastní silodráhou.

Povodně z hor prý přicházejí k jaru, z hor vysokých, přes tvou stráň...